

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Закарпатській області

Слідчий відділ

вул. Довженка, 3, м. Ужгород, 88000, тел. (03122) 61-61-31

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zak@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001562

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Ужгород

«22» серпня 2023 року

Слідчий в особливо важливих справах 2 відділення слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Закарпатській області підполковник юстиції Белей Василь Васильович, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального правопорушення, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 04 травня 2023 року за № 22023080000000725, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно статей 40, 42, 276, 277, 278 Кримінального процесуального кодексу України, -

ПОВІДОМИВ:

громадянці України Дьоміній Олені Михайлівні, 31 січня 1970 року народження, уродженці села Миронівка Приазовського району Запорізької області, зареєстрованої за адресою: Запорізька область, Мелітопольський район, місто Мелітополь, вулиця Лютнева, будинок 237, квартира 92; раніше не судимої; документ, що посвідчує особу: паспорт громадянина України серії СА № 359921, виданий 13 лютого 1997 року Мелітопольським МВ УМВС України в Запорізькій області,

про те, що вона підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого частиною 5 статті 111-1 Кримінального кодексу України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення (злочину), у вчиненні якого підозрюється Дьоміна Олена Михайлівна:

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна Республіка Крим, області, зокрема, Херсонська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно Конституції України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації володимир путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року та вимогам частини 4 статті 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09 грудня 1981 року № 36/103, від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та військовий конфлікт проти України.

24 лютого 2022 року, приблизно о 5 годині президент російської федерації оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

Так, 24 лютого 2022 року, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Херсонській, Запорізькій, Донецькій, Луганській, Харківській, Сумській, Чернігівській, Київській, Житомирській областях та здійснила збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації,

військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, у тому числі і місто Мелітополь Мелітопольського району Запорізької області, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який в подальшому неодноразово продовжувався та триває на даний час.

Відповідно до статті 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, яка набрала чинності для України 24 серпня 1991 року, територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника, окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Відповідно до положень частини 1 статті 1 Закону України від 15 квітня 2014 року № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (зі змінами та доповненнями від 07 травня 2022 року, далі – Закону України від 15 квітня 2014 року за № 1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до пункту 7, частини 1 статті 1-1 цього ж Закону України від 15 квітня 2014 року за № 1207-VII, визначено, що тимчасово окупована російською федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22 грудня 2022 року «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією» (станом на серпня 2023 року), вся територія Мелітопольського району Запорізької області відноситься до тимчасово окупованої російською федерацією території України.

Після окупації міста Мелітополь Запорізької області, представниками збройних формувань російської федерації фактично узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій території міста шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорстокого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом

повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, у тому числі шляхом незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Разом з тим, представниками збройних формувань російської федерації, всупереч законному порядку, установленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими діючими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій російською федерацією території Запорізької області цілеспрямовано створено окупаційну адміністрацію так звану «Военно-гражданская администрация Запорожской области» з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території Запорізької області, а також узурпованих владних повноважень.

Так, положеннями пункту 6 частини 1 статті 1-1 Закону України від 15 квітня 2014 року за № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації, це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

У той же час, діюча Військово-цивільна адміністрації Запорізької області разом зі всіма органами та структурними підрозділами і комунальними підприємствами, серед яких також департамент охорони здоров'я Військово-цивільної адміністрації Запорізької області, у тому числі зі своїми підвідомчими організаціями, розташовані на території міста Запоріжжя та іншій підконтрольній території України Запорізької області, де продовжують свою законну діяльність.

Попри це, наказом окупаційної адміністрації держави агресора в особі так званого «главы военно-гражданской администрации Запорожской области» в структурі зазначеної окупаційної адміністрації держави-агресора створено відокремлений підрозділ так званий «Департамент здравоохранения военно-гражданской администрации Запорожской области», яким, у свою чергу, створено підвідомчі йому організації, у тому числі так званого «государственного бюджетного учреждения здравоохранения «Мелитопольский центр первичной медико-санитарной помощи», посади в яких пов'язані з організаційно-розпорядчими та адміністративно-господарськими функціями.

Разом з тим, у червні 2022 року (точна дата та час досудовим розслідуванням не встановлені, але не пізніше 20 червня 2022 року) громадянка України Дьоміна Олена Михайлівна, 31 січня 1970 року народження, достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, будучи медичним директором Комунального некомерційного підприємства «Центр первинної медико-санітарної допомоги» Мелітопольської міської ради Запорізької області, перебуваючи в окупованому російськими військами місті Мелітополь Запорізької області, діючи умисно, з метою підтримання окупаційної влади, встановленої збройними формуваннями російської федерації, маючи відповідний досвід роботи, кваліфікацію, навички та професійні якості, прийняла пропозицію невстановлених під час досудового розслідування осіб з

числа представників збройних формувань російської федерації та окупаційної адміністрації окупованої території Запорізької області та зайняла керівну посаду головного лікаря окупаційного так званого державного бюджетного закладу охорони здоров'я «Мелітопольський центр первинної медико-санітарної допомоги» (мовою оригіналу) «главный врач Государственного бюджетного учреждения здравоохранения «Мелитопольский центр первичной медико-санитарной помощи» (адреса: місто Мелітополь, проспект Богдана Хмельницького, будинок № 46), пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених окупаційною військовою адміністрацією російської федерації на тимчасово окупованій території міста Мелітополь Запорізької області.

Встановлено, що Дьоміну Олену Михайлівну на посаду (мовою оригіналу «главного врача Государственного бюджетного учреждения здравоохранения «Мелитопольский центр первичной медико-санитарной помощи») призначено згідно Наказу на призначення так званого (мовою оригіналу) «директора Департамента здравоохранения военно-гражданской администрации Запорожской области» від 20 червня 2022 року № 05-к.

Так, перебуваючи на зайнятій посаді, Дьоміна Олена Михайлівна виконувала свої організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції головного лікаря (керівника) так званого державного бюджетного закладу охорони здоров'я «Мелітопольський центр первинної медико-санітарної допомоги» (мовою оригіналу) «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения «Мелитопольский центр первичной медико-санитарной помощи», який фактично узурпував виконання функцій аналогічного закладу охорони здоров'я Комунального некомерційного підприємства «Центр первинної медико-санітарної допомоги». Зокрема, Дьоміна Олена Михайлівна безпосередньо здійснювала загальне управління вказаним закладом, розпоряджалась захопленням майном, надавала всіляку допомогу окупантам у встановленні та підтриманні їх незаконної влади на тимчасово окупованій території Запорізької області, у тому числі шляхом підпису та затвердження наказів та розпоряджень, спрямованих на забезпечення ефективного функціонування сфери охорони здоров'я на так званих «звільнених» територіях Запорізької області.

Окрім того, Дьоміна Олена Михайлівна, будучи так званим (мовою оригіналу) головним врачом «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения «Мелитопольский центр первичной медико-санитарной помощи», 15 лютого 2023 року взяла участь в онлайн-наradі з президентом російської федерації володимиром путіним та з представниками регіонів російської федерації, в тому числі окупованої частини Запорізької області, з питань відкриття об'єктів охорони здоров'я, під час якої Дьоміна Олена Михайлівна, як так званий керівний медичного закладу, доповідає президенту російської федерації володиміру путіну щодо ситуації з медичними закладами в тимчасово окупованому російською федерацією місті Мелітополь Запорізької області, а також висловлює прохання щодо надання так званому очолюваному нею медичному закладу матеріально-технічної допомоги (мова йде про закупку п'яти автомобілів високої прохідності), що прямо вказує на здійснення Дьоміною Оленою Михайлівною адміністративно-господарські функції так званого (мовою оригіналу) головного врача «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения «Мелитопольский центр первичной медико-санитарной помощи».

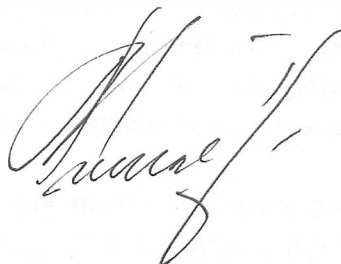
Додатково встановлено, що наказом так званого (мовою оригіналу) директора «Департамента здравоохранения военно-гражданской администрации Запорожской

області» від 02 серпня 2022 року № 31 (мовою оригіналу) «О Совете главных врачей при Департаменте здравоохранения Военно-гражданской администрации Запорожской области», затверджено положення про вказану раду головних лікарів при так званому департаменті охорони здоров'я військово-цивільної адміністрації Запорізької області, а також затверджено її склад, де головою вказаного так званого консультативно-дорадчого органу є: (мовою оригіналу) главный врач «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения «Мелитопольский центр первичной медико-санитарной помощи» Дьоміна Олена Михайлівна. У відповідності до вказаного затвердженого положення, голова так званої ради головних лікарів, ким є Дьоміна Олена Михайлівна, серед інших, має такі права та обов'язки: організовує та веде засідання ради; розподіляє повноваження між членами ради; дає доручення членам ради; затверджує протоколи та рішення ради; тощо, що вказує на здійснення Дьоміною Оленою Михайлівною організаційно-розпорядчих функцій.

Враховуючи вищенаведене Дьоміна Олена Михайлівна, виконуючи організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції окупаційного медичного закладу, співпрацює з представниками інших органів окупаційної влади російської федерації, сприяє їм в незаконному захопленні державної влади на території України, з метою подальшого їх становлення та легалізації.

Таким чином, Дьоміна Олена Михайлівна вчинила умисні дії, що полягають у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого частиною 5 статті 111-1 Кримінального кодексу України

Слідчий в особливо важливих справах
2 відділення слідчого відділу Управління
СБ України в Закарпатській області
підполковник юстиції

Василь БЕЛЕЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Закарпатської обласної прокуратури

Тетяна МАШКАРИНЕЦЬ

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру отримав:

« ___ » _____ 2023 року, о « ___ » год. « ___ » хв..

Підозрювана:

_____ / _____ /
(Прізвище, ім'я, по батькові) (Підпис)

Підозрюваній роз'яснено її права, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій, на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

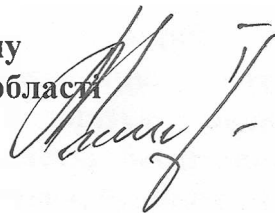
В будь-який момент підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення, а також угоду про визнання винуватості після повідомлення про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.* У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Також, підозрюваній роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України, про те, що: особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрювана: _____ / _____ /
(Прізвище, ім'я, по батькові) (Підпис)

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Слідчий в ОВС 2 відділення слідчого відділу
Управління СБ України в Закарпатській області
підполковник юстиції

Василь БЕЛЕЙ

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-ки
ДЬОМІНОЇ

Олени Михайлівни

про явку «28» серпня
2023 року о «10» год.
«00» хв. в каб. № 72 до
слідчого відділу УСБУ в
Закарпатській області

м. Ужгород, вул. Довжен-

ка, 3
(адреса органу досудового

розслідування)

для забезпечення участі у
врученні письмового пові-

(назва процесуальної дії)

домлення про підозру, до-
питі та проведенні інших
процесуальних дій

у кримінальному
провадженні:

№ 22023080000000725

(номер к_п)

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

« » 20 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-ка ДЬОМІНА Олена Михайлівна, 31.01.1970 р.н.,

(прізвище ім'я та по батькові)

zareєстрована за адресою: Запорізька обл., Приазовський р-н,
с. Миронівка, проживає за адресою: Запорізька обл.,
м. Мелітополь, вул. Лютнева, буд. 237, кв. 92,

відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України **Вам**
необхідно прибути «28» серпня 2023 року о «10» год.
«00» хв. в каб. № 72 до слідчого відділу Управління СБ
України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород,
вул. Довженка, 3 (до слідчого Белей В.В.), для участі у
врученні письмового повідомлення про підозру, допиті та

(назва процесуальної дії)

проведенні інших слідчих/процесуальних дій

у кримінальному провадженні № 22023080000000725

(номер к_п)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБ України
в Закарпатській області

Василь БЕЛЕЙ

«22» серпня 2023 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

«___» _____ 20__ року

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-ки
ДЬОМІНОЇ

Олени Михайлівни

про явку «29» серпня
2023 року о «10» год.
«00» хв. в каб. № 72 до
слідчого відділу УСБУ в
Закарпатській області

м. Ужгород, вул. Довжен-

ка, 3
(адреса органу досудового

розслідування)

для забезпечення участі у
врученні письмового пові-

(назва процесуальної дії)

домлення про підозру, до-
питі та проведенні інших
процесуальних дій

у кримінальному
провадженні:

№ 22023080000000725

(номер к_п)

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

« » 20 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-ка ДЬОМІНА Олена Михайлівна, 31.01.1970 р.н.,

(прізвище ім'я та по батькові)

zareestrovana za adresoju: Запорізька обл., Приазовський р-н,
с. Миронівка, проживає за адресою: Запорізька обл.,
м. Мелітополь, вул. Лютнева, буд. 237, кв. 92,

відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України **Вам**
необхідно прибути «29» серпня 2023 року о «10» год.
«00» хв. в каб. № 72 до слідчого відділу Управління СБ
України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород,
вул. Довженка, 3 (до слідчого Белей В.В.), для участі у
врученні письмового повідомлення про підозру, допиті та

(назва процесуальної дії)

проведенні інших слідчих/процесуальних дій

у кримінальному провадженні № 22023080000000725

(номер к_п)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрадження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБ України
в Закарпатській області

(Handwritten signature)

Василь БЕЛЕЙ

«22» серпня 2023 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, наймання житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

« _____ »

20__ року

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-ки
ДЬОМІНОЇ

Олени Михайлівни

про явку «30» серпня
2023 року о «10» год.
«00» хв. в каб. № 72 до
слідчого відділу УСБУ в
Закарпатській області

м. Ужгород, вул. Довжен-

ка, 3
(адреса органу досудового

розслідування)

для забезпечення участі у
врученні письмового пові-

(назва процесуальної дії)

домлення про підозру, до-
питі та проведенні інших
процесуальних дій

у кримінальному
провадженні:

№ 22023080000000725

(номер к_п)

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

«__» _____ 20__ року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-ка ДЬОМІНА Олена Михайлівна, 31.01.1970 р.н.,

(прізвище ім'я та по батькові)

zareestrovana za adresoju: Запорізька обл., Приазовський р-н,
с. Миронівка, проживає за адресою: Запорізька обл.,
м. Мелітополь, вул. Лютнева, буд. 237, кв. 92,

відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України **Вам
необхідно прибути «30» серпня 2023 року о «10» год.
«00» хв. в каб. № 72 до слідчого відділу Управління СБ
України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород,
вул. Довженка, 3 (до слідчого Белей В.В.), для участі у
врученні письмового повідомлення про підозру, допиті та**

(назва процесуальної дії)

проведенні інших слідчих/процесуальних дій

у кримінальному провадженні № 22023080000000725

(номер к_п)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБ України
в Закарпатській області

Василь БЕЛЕЙ

«22» серпня 2023 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

« _____ » _____ 20__ року